

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแบบการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น และเพื่อนำเสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
2. เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร งานวิจัย รายงานจากระบบเครือข่ายข้อมูลคอมพิวเตอร์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียน แบบการเรียนภาษาอังกฤษ วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมญี่ปุ่น แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การศึกษาเปรียบเทียบ เพื่อเป็นแนวคิดหลักของการวิจัยและเป็นกรอบของการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จากโรงเรียน 430 โรงเรียน จำนวน 34,913 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2541 จากโรงเรียน 204 โรงเรียน จำนวน 6,190 คน

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2541

การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2541 เพื่อออกแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ได้มาด้วยวิธีการดังนี้

1.1.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดตามเกณฑ์ของ เกรจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 39-40) ได้เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 380 คนจึงจะสามารถอ้างอิงไปสู่ประชากร

1.1.2 สุ่มเขต โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 50 เขตมา 12 เขตเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการด้วยวิธีการจับฉลาก

1.1.3 สุ่มโรงเรียนในแต่ละเขตมาเขตละ 1 โรงเรียนด้วยวิธีการจับฉลากได้โรงเรียนทั้งสิ้น 12 โรงเรียน

1.1.4 กลุ่มห้องเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ด้วยวิธีการจับฉลากได้จำนวนทั้งสิ้น 12 ห้องเรียน แล้วให้นักเรียนในห้องเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2541 ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น โดยอาศัยเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1.2.1 เป็นโรงเรียนของรัฐบาลซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารและควบคุมของเขตเมืองฟูกูโอกะ (Fukuoka Prefecture)

1.2.2 เป็นโรงเรียนที่เขตเมืองฟูกูโอกะอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.3 เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2.4 เป็นโรงเรียนที่สนับสนุนให้ชาวต่างชาติเข้าไปทำการศึกษาวิจัย

โรงเรียนที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดมีเป็นจำนวนทั้งสิ้น 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนไคเซอิ (Kaisei) โรงเรียนฟูตาบะ (Futaba) โรงเรียนอาซุมาโน (Asumano) ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนดังกล่าวทุกห้องเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาญี่ปุ่น ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 2

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครและในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2541 เพื่อใช้ในการสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ครูใช้ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เลือกจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษประจำห้องเรียนที่ผู้เรียนตอบแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษได้จำนวน 12 คน ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 1

2.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น เลือกจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษประจำห้องเรียน

ที่ผู้เรียนตอบแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษได้จำนวน 7 คน ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

เขต	ชื่อ โรงเรียน	ชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนครูภาษาอังกฤษ
ดุสิต	สุโขทัย	5/2	24	1
ดินแดง	วิสุทธิศ	5/4	35	1
ปทุมวัน	สวนหลวง	5/1	24	1
บางพลัด	วัดเทพากร	5/1	29	1
สายไหม	ฤทธิยะวรรณาลัย	5/1	45	1
คอนเมือง	วัดคอนเมือง	5/3	33	1
จตุจักร	วัดไผ่ตัน	5/3	30	1
พระนคร	วัดมกุฏกษัตริยาราม	5/2	22	1
ห้วยขวาง	พระราม 9 กาญจนภิเษก	5/1	37	1
คลองเตย	ชุมชนหมู่บ้านพัฒนา	5/2	31	1
ราชเทวี	วัดทัศนารุณสุนทรภิการาม	5/1	35	1
มีนบุรี	มีนบุรี	5/2	39	1
รวม			384	12

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

ชื่อ โรงเรียน	ชั้น	จำนวนนักเรียน	จำนวนครูภาษาอังกฤษ
ไคเซอิ(Kaisei)	5/1	33	1
ฟูตาบะ(Futaba)	5/1	42	1
	5/2	41	1
อาซุมาโน้(Asumano)	5/1	33	2
	5/2	33	2
รวม		182	7

การสร้งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีด้วยกัน 3 ชนิด ได้แก่ แบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษ แบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ

1. แบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ได้ข้อมูลแบบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และแบบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองปทุมธานี ประเทศญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) ตอนที่ 2 เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับแบบการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการจำนวน 50 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดแบบการเขียนของ คันน์ และ คันน์ (Dunn and Dunn,1978) ดำราและเอกสารเกี่ยวกับการเขียนการสอนภาษาอังกฤษ ดำราและเอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อแบบการเขียนของผู้เรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่มุ่งศึกษาในการวิจัย

1.2 ศึกษารายละเอียดในบริบทสิ่งแวดล้อม อารมณ์ สังคม ภายนอก ที่เป็นกรอบกำหนดแบบการเขียนตามทฤษฎีของ คันน์ และ คันน์ (Dunn and Dunn , 1978) และประยุกต์บริบทด้านกายภาพเป็นด้านการรับรู้ภาษา เพื่อให้เหมาะกับการศึกษาแบบการเขียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนผนวกแบบการเขียนด้านวัฒนธรรมไว้เป็นอีกด้านหนึ่งของการศึกษา

1.3 สร้างข้อความที่บรรยายพฤติกรรมแบบการเขียนในแต่ละด้านของผู้ตอบ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ แบบการเขียนด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพจำนวน 9 ข้อ แบบการเขียนด้านอารมณ์จำนวน 10 ข้อ แบบการเขียนด้านสังคมจำนวน 6 ข้อ แบบการเขียนด้านการรับรู้ภาษาจำนวน 13 ข้อ และแบบการเขียนด้านวัฒนธรรมจำนวน 12 ข้อ

1.4 ออกแบบและจัดพิมพ์แบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับชั่วคราว

1.5 ตรวจสอบความมีคุณภาพของแบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษ

โดยนำแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับชั่วคราวส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของสำนวนภาษา

1.6 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.7 นำแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธีรวัฒน์ป่าเทัญ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นชาย 19 คน เป็นหญิง 16 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งให้เหมาะสม สาเหตุที่เลือกทดลองที่โรงเรียนธีรวัฒน์ป่าเทัญนั้นสืบเนื่องมาจากทางโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ครูใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายตามรูปแบบของวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้โดยทั่วไปในประเทศที่จัดการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้งเป็นโรงเรียนที่มีครูจากชาติเจ้าของภาษามาสอน ตลอดจนสภาพบริบทต่างๆ ของโรงเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนมีลักษณะที่สอดคล้องกับประเด็นที่มุ่งศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

1.8 นำแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยส่งให้ผู้เชี่ยวชาญแปลเป็นฉบับภาษาอังกฤษ แล้วนำแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาอังกฤษส่งให้ผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นแปลเป็นฉบับภาษาญี่ปุ่น เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในเมืองฟูจิวาระ ประเทศญี่ปุ่น

1.9 จัดพิมพ์แบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาญี่ปุ่น

1.10 นำแบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาญี่ปุ่นส่งให้โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูจิวาระ ประเทศญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพิจารณาอนุมัติให้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์อีกครั้ง

2. แบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูจิวาระ ประเทศญี่ปุ่น ใช้สอนผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการพฤติกรรมกรเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พบเห็นในช่วงเวลาที่กำหนด จำนวนทั้งสิ้น 63 ข้อ

โดยมีขั้นตอนการนำไปใช้กล่าวคือ การสังเกต 1 ครั้ง (60 นาที) จะแบ่งการสังเกตออกเป็น 8 รอบ (รอบละ 6.5 นาที) การสังเกต 1 รอบ จะสังเกตทุกรายการในแบบสังเกตโดยสังเกตพฤติกรรมทีละกลุ่ม กลุ่มละ 5 ชื่อในทุก 30 วินาที เริ่มตั้งแต่พฤติกรรมกลุ่มที่ 1-13 ตามลำดับ และมีช่วงพักระหว่างรอบ ๆ ละ 1 นาที ก่อนที่จะเริ่มสังเกตรอบต่อไป มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้โดยทั่วไปในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมวิธีการสอนภาษาอังกฤษด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1 สํารวจวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่นักการศึกษากล่าวไว้

2.1.2 เลือกวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่นักการศึกษาอ้างถึงตรงกันจำนวนมากกว่า 5 ท่านขึ้นไปมาใช้ในการวิจัย

ทั้งนี้ได้วิธีการสอนภาษาอังกฤษจำนวนทั้งสิ้น 10 วิธี ได้แก่วิธีการสอนแบบไวชากรรมและการแปล วิธีการสอนแบบตรง วิธีการสอนแบบฟัง-พูด วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ วิธีการสอนตามเอกภักภาพ วิธีการสอนตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนแบบเจียบ วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ และวิธีการสอนแบบชักชวน และศึกษาวิธีการสร้างแบบสังเกตแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์เป็นโครงสร้าง และกรอบของแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

2.2 นำวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นพฤติกรรมบ่งชี้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแต่ละวิธี แล้วนำพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเหล่านั้นมาสร้างเป็นรายการที่จะนำไปใช้สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตออกเป็น 2 หมวดหมู่ได้แก่ พฤติกรรมครูและพฤติกรรมนักเรียนเพื่อสะดวกในการรับรู้ข้อมูลขณะทำการสังเกต

2.3 ทำการออกแบบและสร้างแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษฉบับชั่วคราว

2.4 ตรวจสอบความมีคุณภาพของแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยนำแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของสำนวนภาษา

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.6 นำแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ใน โรงเรียนที่ส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ ตามรูปแบบของวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะสามารถสังเกตเห็นรายการพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้เลือกทดลองสังเกตที่โรงเรียนธีรวิธานป่าเทัญ โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน และโรงเรียนโกวิทย์ธำรง จังหวัดเชียงใหม่ กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.7 จัดพิมพ์แบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ โดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อส่งให้ โรงเรียนสังกัดเขตการศึกษาเมืองพุกไอกะ ประเทศญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพิจารณาอนุมัติให้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาความเที่ยงในการสังเกตของผู้วิจัย

ผู้วิจัยฝึกสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางการสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถรับรู้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ขณะที่ไปทำการสังเกตด้วยตนเอง โดยนำผลการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญทางการสังเกตพฤติกรรม และผลการสังเกตของผู้วิจัยมาคำนวณหาค่าร้อยละของการสังเกตได้ตรงกัน ซึ่งมีเกณฑ์คือ ผลการสังเกตของผู้วิจัยในรายชื่อที่สังเกตได้ตรงกับผลการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญทางการสังเกตพฤติกรรมต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของผลการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญทางการสังเกตพฤติกรรม ผู้วิจัยจึงสามารถไปทำการสังเกตด้วยตนเอง

จากการฝึกสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางการสังเกตพฤติกรรมจำนวน 3 ครั้ง ที่โรงเรียนธีรวิธานป่าเทัญ โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน และโรงเรียนโกวิทย์ธำรง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยในรายชื่อที่สังเกตได้ตรงกับรายชื่อที่ผู้เชี่ยวชาญสังเกตได้ คิดเป็นร้อยละ 83.720 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจึงสามารถไปทำการสังเกตได้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษไปรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 3 ครั้ง รวม 12 โรงเรียน เป็นจำนวน 36 ครั้ง และนำแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษไปรวบรวมข้อมูลในโรงเรียน

ประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองภูเก็ต ประเทศญี่ปุ่น โรงเรียนละ 3 ครั้ง รวม 5 โรงเรียน เป็นจำนวน 15 ครั้ง

3. ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กับวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 สำรวจวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้โดยทั่วไปในการสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาคำต่างประเทศ เพื่อรวบรวมวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 สำรวจวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่นักการศึกษากล่าวไว้

3.1.2 เลือกวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่นักการศึกษาอ้างถึงตรงกันจำนวน มากกว่า 5 ท่าน ขึ้นไปมาใช้ในการวิจัย

3.2 นำข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้โดยทั่วไปในการสอนภาษา อังกฤษเป็นภาษาคำต่างประเทศที่รวบรวมได้จำนวน 10 วิธี ได้แก่ วิธีการสอนแบบไวยากรณ์ และการแปล วิธีการสอนแบบตรง วิธีการสอนแบบฟัง-พูด วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ แบบความรู้ความเข้าใจ วิธีการสอนตามเอกลักษณ์ วิธีการสอนตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนแบบเจียบ วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง วิธีการสอนแบบกลุ่ม สัมพันธ์ และวิธีการสอนแบบชักชวน มาวิเคราะห์หาแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ข้อที่เอื้อต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ ดังกล่าว ออกมาจากแบบสำรวจ แบบการเรียนภาษาอังกฤษ

3.3 นำผลการวิเคราะห์แบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนข้อที่เอื้อต่อ การเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

3.4 ปรับปรุงแก้ไขผลการวิเคราะห์แบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ข้อที่เอื้อต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาออกแบบสร้างขึ้นเป็นตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวิธีการสอนภาษา อังกฤษและแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์หาวิธีการสอนภาษา อังกฤษที่เหมาะสมกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และ เขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ตลอดจนนัดหมายวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำแบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาญี่ปุ่น และแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษไปรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 20 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2541 โดยมีผู้ช่วยวิจัย 1 คน ซึ่งเป็น นักศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านการศึกษามหาวิทยาลัยคิวชู (Kyushu University) ประเทศญี่ปุ่น เป็นผู้ช่วยแปลความหมายข้อมูลบางประการที่เป็นภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้ผู้วิจัย เข้าใจ ขณะที่ผู้วิจัยทำการสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และช่วยอำนวยความสะดวกในการ เก็บรวบรวมข้อมูลที่เมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

3. นำแบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทย และแบบสังเกตวิธีการ สอนภาษาอังกฤษไปรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครด้วยตนเองระหว่าง วันที่ 1 กันยายน 2541 ถึงวันที่ 23 กันยายน 2541

จากการนำแบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษไปรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น 384 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับคืนมา 383 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.739 และนำแบบสำรวจแบบการเขียน ภาษาอังกฤษไปรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด เขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่นจำนวนทั้งสิ้น 182 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับคืนมา 179 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 98.351

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทย และแบบสำรวจ แบบการเขียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาญี่ปุ่นมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการเดียวกันดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษ นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละเป็นรายชื่อ

1.2 ข้อมูลตอนที่ 2 แบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละเป็นรายชื่อ แล้วพิจารณาว่ามีรายชื่อใดบ้างที่มีผู้ตอบร้อยละ 60 ขึ้นไป (Marshall and Hales, 1972:136) ถือว่ารายชื่อนั้นเป็นแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

1.3 เปรียบเทียบแบบการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น เพื่อศึกษาความแตกต่างในรายชื่อที่เป็นเฉพาะแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และในรายชื่อที่เป็นเฉพาะแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ตลอดจนศึกษาความแตกต่างในรายชื่อที่เป็นแบบการเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกันของนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi - Square)

2. การสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และแบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการเดียวกันกล่าวคือ นำจำนวนพฤติกรรมที่สังเกตได้ในแต่ละข้อมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าร้อยละเฉลี่ยของจำนวนพฤติกรรมที่พบทั้งหมดเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษข้อที่มีค่ามากกว่าค่าร้อยละเฉลี่ย ไปจำแนกตามพฤติกรรมบ่งชี้วิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ ทั้งนี้ถ้าพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษข้อที่มีค่ามากกว่าค่าร้อยละเฉลี่ย ตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้วิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งๆ คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีนั้น ๆ

3. การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กับวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ นำมาทำการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็นสองตาราง ได้แก่ ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวิธีการสอนภาษาอังกฤษและแบบการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวิธีการสอนภาษาอังกฤษและแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด เขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์เช่นเดียวกันดังต่อไปนี้

3.1 นำแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมาตรวจสอบเพื่อหาความ สอดคล้องกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ โดยนำมาเทียบกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ข้อที่เอื้อต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษแต่ละวิธีตามที่ได้กำหนดไว้ในตาราง วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวิธีการสอนภาษาอังกฤษและแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

3.2 ทพิจารณาว่าแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ตรงกับแบบการเรียน ภาษาอังกฤษข้อที่เอื้อต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ เป็นจำนวนกี่ข้อ และ คิดเป็นร้อยละเท่าใดของแบบการเรียนภาษาอังกฤษข้อที่เอื้อต่อการเรียนด้วยวิธีการสอน ภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ หากคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีนั้น เหมาะสมกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

1.1 ค่าร้อยละ จากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน ร้อยละ
	f	แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

(บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 101)

1.2 การทดสอบค่าไคสแควร์ จากสูตร

สูตรที่ 1 ใช้เมื่อความถี่ในรายการหนึ่งรายการใดมากกว่า 10

$$X_1^2 = \frac{N(AD - BC)^2}{(L)(M)(P)(R)}$$

สูตรที่ 2 ใช้เมื่อความถี่ในรายการหนึ่งรายการใดน้อยกว่า 10

$$X_1^2 = \frac{N[|AD - BC| - N/2]^2}{(L)(M)(P)(R)}$$

เมื่อ

A	B	A+B=L
C	D	C+D=M
A+C=P	B+C=R	A+B+C+D=N

A = จำนวนของผู้ตอบกลุ่มที่ 1 ที่ตอบว่าใช่

C = จำนวนของผู้ตอบกลุ่มที่ 1 ที่ตอบว่าไม่ใช่

B = จำนวนของผู้ตอบกลุ่มที่ 2 ที่ตอบว่าใช่

D = จำนวนของผู้ตอบกลุ่มที่ 2 ที่ตอบว่าไม่ใช่

(ประกอบ กรรณสูตร, 2538 : 145 - 146)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

2.1 ค่าร้อยละจากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

(บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 101)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ

3.1 ค่าร้อยละ จากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ ทั้งหมด

(บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 101)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย